

Upprop och resolutioner om Ukraina-kriget

Nedan återges tre dokument: Ett internationellt upprop till stöd för Ukraina och två resolutioner. Den ena resolutionen är från Fjärde Internationalens verkställande byrå, den andra från spanska *Anticapitalistas* (vars ståndpunkter skiljer sig något från Fjärde Internationalens officiella linje).

Allra sist finns lästips med referenser till andra Ukraina-texter med anknytning till Fjärde Internationalen.

Innehåll

Internationellt upprop	1
Resolution från Fjärde Internationalen	5
Resolution från spanska Anticapitalistas	10

Internationellt upprop

Med det ukrainska folkets motstånd för dess seger mot angriparen

Uppropet antaget 8 juni 2022

Original: [With the resistance of the Ukrainian people for its victory against the aggression.](#)

Översättning: Björn Erik Rosin

Uppropet har undertecknats av ett stort antal vänsterpersonligheter från hela världen. Se bilagan nedan.

Som under det vietnamesiska folkets befrielsekamp har vi alltid stått på de förtryckta och angripna folkens sida, oavsett om angriparen varit USA (och dess allierade i Nato) eller Sovjetunionen (och dess allierade i Warszawapakten).

Vi är medvetna om att över oceaner och kontinenter är kampen för folkens sociala frigörelse en och samma och global.

Vi har aldrig accepterat, och kommer aldrig att acceptera, att någon makt, eller något militärblock, får hindra ett folk från att bestämma över sin egen framtid och gå emot ett folks rätt till nationellt självbestämmande.

Av de skälen står vi bakom det ukrainska folkets motstånd mot den ryska imperialismens angrepp och dess försök att återuppbygga både det tsaristiska och sovjetiska imperiet.

Som med all annan nationell befrielsekamp är vår solidaritet med Ukrainas folk villkorslös och oberoende av alla bedömningar av deras politiska ledarskap, för det är bara Ukraina och ukrainarna som har rätt att bestämma över sitt lands framtid.

Det är också bara det ukrainska folket som har rätt att avgöra om man ska fortsätta strida för nationellt oberoende och bestämma om villkoren för fred med angriparen.

Effektiviteten i det ukrainska motståndet mot den ryska supermaktens visar helt klart styrkan i den moraliska faktorn och inriktningen på folkviljan och utgör en dementi på de närmast rasistiska teorier som förvandlar Ukraina till blott och bart en leksak i händerna på Nato. Ur den aspekten kan vi i stället säga att Ukrainas folk redan segrat moraliskt och politiskt. En militär seger, som vi

givetvis är för, kommer att vara betydligt svårare att uppnå.

Det krig Putins halvt diktatoriska regim inledde:

- är ett angrepp på de ukrainska medborgarnas liv och på det ukrainska folkets oberoende.
- är ett angrepp på de ryska medborgare-soldater av alla nationaliteter som skickats ut i slakten för att krossa ukrainarna i ett enda syfte: att stärka den politiska regimen i Ryssland och kapitalismen.
- utgör ett hot från imperialism och storrysk nationalism mot alla post-sovjetiska republiker.
- utgör ett incitament för andra imperialistiska makter att genomföra militära interventioner runt om i världen.
- har redan lett till att Nato stärkts och utvidgats och en stor ökning av militära utgifter.
- utgör ett incitament för spridning av kärnvapen, sedan Ukraina till Ryssland frivilligt överlämnat de strategiska och taktiska kärnvapen som gjorde landet till den tredje största kärnvapenmakten i världen. I gengäld lovade Ryssland 1994 att respektera Ukrainas integritet och suveränitet. Det är den första staten i världen (efter Sydafrika) att ensidigt besluta om kärnvapenavrustning.

När den halvt diktatoriska och nationalistiska ryska regimen, som stöder många organisationer på högerkanten runt om i Europa, påstår att man vill ”de-nazifiera” Ukraina är det en förolämpning mot offren för Förintelsen, mot antifascism och även mot det sovjetiska folkets uppoffringar i kriget mot Tredje riket.

Det går inte att säga att detta krig är ett krig mellan olika imperialistiska makter, för Ukraina är inget imperialistiskt land, utan tvärtom i händerna på ryskt och västligt kapital.

Fred får inte handla om en överenskommelse mellan imperialistiska makter som skapar inflytelse-sfärer till förfång för folket.

Vi kan inte bara säga ”stoppa kriget!”, utan vi måste kämpa för att invasionsstyrkorna dras tillbaka eller deras militära nederlag.

Ukrainas folk kan inte uppmanas att ”göra motstånd” utan att deras rätt erkänns att skaffa vapen att försvara sig med varhelst och hur detta är möjligt.

Därför kräver vi maximal solidaritet, moralisk och materiell, med det ukrainska folkets motstånd mot Putins imperialistiska invasion. Vi kräver solidaritet med dem i Ryssland som motsätter sig kriget med risk för långa fängelsestraff och med de ryska soldater som vägrar fortsätta strida mot sina ukrainska bröder.

Förutom lokala initiativ av solidaritet med Ukrainas folk föreslår vi en Solidaritetsdag världen över med det ukrainska motståndet, precis som under den vietnamesiska befrielsekampen och mot imperialistisk aggression.

På grundval av vår Deklaration ansluter vi oss till [European network for solidarity with Ukraine](#) (ENSU) [Europeiska nätverket för solidaritet med Ukraina].

Bilaga – undertecknare t o m 8 juni 2022

(*Argentina*) Horacio Tarcus, Beatriz Sarlo, Vera Carnovale, Laura Fernández Cordero, Martín Baña, Alejandro Gallian, Maristella Svampa, Pablo Stefanoni, Pablo Alabarces, Carlos Altamirano, Carlos Penelas, Mariano Schuster, Abel Gilbert, Alejandro Katz, Horacio Ricardo Silva, Karina Jannello, Adrián Gorelik, Hugo Vezzetti, Patricia Collado, Laura Klein, Ernesto Manzanares, Julio Cesar Neffa, María Cecilia Trionfetti, Jorgelina Di Iorio, Carlos A. Suárez,

(*Australien*) Susan Kippax, Michael Edwards, Michael Karadjis, Federico Fuentes, Tamara Krawchenko

(*Belgien*) Jean Vogel, Laurent Vogel, Daniel Tanuro

(*Brasilien*) Maria Elisa Cevasco, Vanessa Oliveira, Fernanda Melchionna, Sâmia Bomfim, Vivi Reis, Luciana Genro, Roberto Robaina, Israel Dutra, Pedro Fuentes, Bruno Magalhães, Nara Machado, Robert Ponge, Rosângela Gaze, Luiz Carlos Fadel de Vasconcellos, René Mendes, Fernanda Giannasi, Élena Mazzeo, Ana Maria Giannasi, Eliezer João de Souza, José Marçal Jackson Filho

(*Canada*) Jeffery R. Webber, Peter McLaren, Richard Fidler, Vida Cuadra

(*Katalonien*) Alfons Bech, Jonas Nilson, Cristina Mas, Isarn Pardes, Esther del Alcázar, Margarita Olalla, Cristina Darriba, Marc del Alcázar

(*Chile*) Patricio Calderón, Manuel Sepulveda Calderón, Haroldo Dilla Alfonso

(*Colombia*) Jairo Ernesto Luna García

(*Cuba*) Julio César Guancho, Samuel Farber, Alina Barbara López Hernández, Ivette García González, Mario Juan Valdés Navia, Mauricio de Miranda Parrondo

(*Wales*) Geoff Ryan

(*Tyskland*) Harald Eitzbach, Eva Gelinsky, Lars Steinau, Sascha Schlenzig

(*Ecuador*) Marc Saint-Upery

(*Irland*) James Monaghan

(*Grekland*) Pantelis Afthinos, Tassos Anastasiadis, Elea Foster, Dimitris Hilaris, Dimitris Karellas, Yannis Konias, Kostas Kousiantas, Moisis Litsis, Zetta Melambianaki, Sonia Mitralia, Yorgos Mitralias, Louiza Mizan, Athena Moss, Giannis Papadimitriou, Spyros Staveris, Manthos Tavoularis, Sissy Vovou, Riki van Boeschoten, Theodoros Benakis

(*Spanien*) Jaime Pastor Verdú, Francesc Matas, Luis M. Sáenz, Ángel Rebollar López, Carmen San José Pérez, Pablo Francescutti, Jesús Jaen Urueña, Bohdan Krawchenko, Javier Cordón Cordón, Juan Manuel Vera, María Teresa Martínez Alcolea, Manuel Pozuelo, Margarita Díaz Pérez, Lucía Castellanos Marcos, Miguel Ángel Rodríguez Lorite

(*Baskien*) Joxe Iriarte «Bikila», Jesus Uzkudun Illarramendi, Marcelino Fraile

(*Frankrike*) Michel Antony, Michael Löwy, Richard Neuville, Dardo Scavino, Jean Puyade, Christian Mahieux, Patrick Silberstein, Robi Morder, Mariana Sanchez, H  l  ne Roux, Elisa Moros, Catherine Samary, Pierre Pelan, Patrick Le Trehondat, Sylvain Silberstein, Romain Descottes, Francis Sitel, Armand Creus, Jean-Paul Bruckert, Eva Roussel, Ir  ne Paillard, Stefan Bekier, John Barzman, Laurence Boffet, Nara Caldera, Hortensia Ines, Julien Troccaz, Jan Malewski, Vincent Pr  sumey, Julien Salingue, Michel Lanson, Franck Gaudichaud, Didier Epsztajn, Patrick Farbiaz, Denis Paillard, Josette Trat, Richard Walter, Claude Deleville, Georges Sarda, Genevi  ve Dreyfus-Armand, Marc Daniel L  vy, Ludivine Bantigny, Bruno Groppo, Vincent Bruand, Alexis Cukier, Olivier Besancenot, Frank Mintz, Bruno Della Sudda, Yohann Douhet

(*Indien*) Jairus Banaji, Rohini Hensman

(Italien) Antonella Marazzi, Roberto Massari, Michele Nobile, Riccardo Bellofiore, Oreste Scalzone, Laris Massari, Giorgio Amico, Andrea Furlan, Giovanna Vertova, Liben Massari, Dario Giansanti, Cinzia Nachira, Anna Della Ragione, Walter Baldo C., Andrea Coveri, Marco Noris, Brunello Mantelli, Gustavo Rinaldi, Debora Trevisi, Daria Lucca, Alessandro Stiglitz, Francesco Brusa, Luigi Ficarra, Rossana Fatighenti, Piero Maestri

(México) Rafael Mondragón, Manuel Aguilar Mora, Ismael Contreras, Jaime González, Alvaro Vázquez, José Juan Grijalva, Luis Martínez Andrade, Ivett Montalván, Gabriel Roel, Joel Ortega Juárez, Alberto Hajar, Jorge Meléndez, Alejandro Gálvez Cancino, Teresa Juárez Bustos, Linda Ávila, José Atenco, Raymundo Hernández, Alberto Escalante, Guadalupe Aguilar Madrid, Cuauhtémoc Arturo Juárez Pérez, Jesús Alberto Valdés, María Guadalupe Hernández Bravo, María Isabel Cons, Ana Laura Hernández Vázquez, Adán Valencia Córdova, Enrique Alfredo Duarte Rodríguez, María Rosario Quiroz Esquer, Mary Cruz Juárez Ramírez, Ramón Espinoza, Armando Chaguaceda, Carlos Ezequiel Hernández, Marco Aurelio Palma Apodaca, José Martínez Cruz, Jesús Alberto Valdés, María Guadalupe Hernández Bravo, María Isabel Cons, Ana Laura Hernández Vázquez, Enrique Alfredo Duarte Rodríguez, Virginia Barajas Jacinto, Alexis Jovan Aguilera Guillén

(Nederländerna) Jan Lust

(Österrike) Christian Zeller

(Panama) Ligia Arreaga

(Perú) Hugo Blanco, José-Carlos Mariátegui Ezeta

(Polen) Zbigniew M. Kowalewski, Katarzyna Bielińska, Stefan Zgliczyński, Michał Siermiński, Szymon Martys, Paweł Szelegieniec, Artur Maroń, Jacek Drozda, Paweł Michał Bartolik, Michał Kozłowski, Ewa Majewska, Lech Nijakowski, Piotr Szumlewicz, Zofia Malisz, Łukasz Ostrowski

(Puerto Rico) Carlos Pabón Ortega

(Québec) Marc Bonhomme

(Ryssland) Ilya Budraitskis

(Schweiz) Stefanie Prezioso, Jean Batou, Jean-Michel Dolivo, Hadrien Buclin, Pino Sergi, Janick Schaufelbuehl, Pierre Vanek, Adrian Zimmermann, Joseph Daher, Angelica Lepori, Gabriella Lima, Alexis Michoud, Matteo Pronzini, Dan Gallin

(Finland) Nina Veikkolainen, Marcello Ganassini

(تونس) [Tunis] Santiago Alba Rico

(Ukraina) Hanna Perekhoda, Vladislav Starodubtsev, Taras Bilous, Denys Gorbach, Daria Saburova, Andrij Zdorov, Oleksandr Kravchuk, Serhii Ishchenko

(Storbritannien) Alessandra Mezzadri, Gilbert Achcar, Max Civino, Michael Tucker, Christopher Ford, Paul Crofts, Roland Rance, Simon Pirani, Marko Bojcun, Corinna Lotz, Robbie Griffiths, Paul Feldman, Simon Pearson

(Förenta staterna) Scott Carter, Linda Allegro, Dan La Botz, Sherry Baron, Nancy Holmstrom, Stephen R. Shalom, Tom Harrison, John Reimann, Sandra McGee Deutsch, Jason Schulman, Alex Chis, Claudette Bégin, Peter Hudis, Suzi Weissman, Robert Brenner, Charles Post, Sam Friedman, Eric Poulos, Ashley Smith, Phil Gasper, Andrew Pollack, Marion Munk, Glenn Allen, Mel Bienenfeld, Aaron Amaral, Jack M. Bloom, Kit Lyons, Gary Holloway, David McCullough,

Franklin Dmitryev, David Finkel, Howie Hawkins, William Keach, Avery Wear, Roberta Batorsky, Wendy Thompson, Joel Geier, Carmelo Mesa-Lago

(*Uruguay*) Gerardo Garay, Gerardo Caetano, Fernando Errandonea

(*Venezuela*) Stalin Pérez Borges

Resolution från Fjärde Internationalen

Solidaritet med det ukrainska motståndet mot alla imperialismer

Fjärde Internationalens verkställande byrå, 24 maj 2022

Ur [Fourth International](#), 24 maj 2022. Översättning från engelska, Göran Källqvist och Håkan Blomqvist.

1. Läget i kriget

Idag har tre månader gått sedan Putins trupper invaderade Ukraina. Den ryska armén har ockuperat delar av territoriet, speciellt i landets östra och södra delar, samtidigt som de har lidit ett svårt nederlag i regionen kring Kiev.

Ukrainarna har gjort ett fenomenalt och massivt motstånd, inklusive väpnad och obehäpnad kamp, arméns lokala försvarsstyrkor, civilsamhällets organisationer och nya former för självorganisering. De har fått vapenleveranser, humanitär hjälp och underrättelseinformation från EU och NATO-länder. Motståndets första framgångar har ökat de ukrainska förhoppningarna om att besegra den ryska angriparen. Invånare i ockuperade regioner fortsätter att demonstrera mot ockupationen, det finns rapporter om partisanaktiviteter i vissa områden.

Tiotusentals soldater har dödats på båda sidor, och de ukrainska civila offren är lika många. Krigsbrotten som har begåtts av ryska trupper är många och bevisade, som i Butja, Irpin och andra städer. Den ryska arméns belägring av städerna har medvetet orsakat tusentals dödsfall bland invånarna på grund av brist och svält, speciellt i Mariupol. Tolv miljoner invånare har tvångsförflyttats, fem miljoner till andra europeiska länder.

Konflikten har orsakat massiv materiell förstörelse genom urskillningslösa bombningar av civila och militära områden, en del städer har nästan raserats till grunden.

I början av april beslutade Vladimir Putin att förändra offensiven, med målet att annektera hela Donetsbäckenet och industri- och hamnstaden Mariupol, och största möjliga territorium i söder vid Svarta havet. Men även i dessa regioner fortsätter ukrainarna att göra motstånd.

2. Vår ståndpunkt: Stöd till Ukrainas kamp för självbestämmande och oberoende mot bakgrund av interimperialistiska stridigheter.

Putins invasion är ett angreppskrig vars mål är att ta kontroll över Ukraina för att återupprätta det storryska imperialistiska projektet.

Ukrainarna kämpar för nationell befrielse mot invasionen. Vi stödjer deras rätt att göra motstånd, inklusive militärt, och solidariserar oss med deras val att göra det. Vi försvarar deras rätt att beväpna sig och således erhålla de vapen som krävs för att stå emot en mycket starkare krigsmakt.

Kriget äger rum i ett sammanhang av ökad interimperialistisk rivalitet där västimperialismen genom NATO och EU har valt sida för Ukraina och stöder dess motstånd ekonomiskt och militärt. Det har helt klart stärkt motståndet och förbättrat dess framtidsutsikter.

Vi fördömer USA- och EU-ledarnas uppenbara mål att omvandla kriget i linje med sina egna intressen: framtidsutsikten av en andra afghansk mardröm för Ryssland har redan öppnat enorma möjligheter till ökade militärbudgetar, utplacering av ny militär teknologi, utvidgning av NATO och en förbättring av USA:s geostrategiska ställning i världen. Deras mål är att utnyttja slagfältet i Ukraina för att förverkliga sina geopolitiska mål.

För tillfället har båda de imperialistiska makterna, Ryssland och NATO, undvikit direkta konfrontationer som skulle kunna eskalera till ett interimperialistiskt krig. Ingen är intresserad av en sådan upptrappning, som skulle kunna bli resultatet av en okontrollerad utveckling. Under kapitalismens imperialistiska fas är scenariot med ett världskrig alltid en objektiv fara. Det vore en katastrof för mänskligheten och planeten, och vi är mot all upptrappning som skulle kunna förvandla detta krig till en direkt interimperialistisk konfrontation.

Som revolutionärer och internationalister hävdar vi att utvägen ur denna interimperialistisk konflikt och upptrappning är folkens motstånd underifrån: för självbestämmande och mot utländska invasioner. Ukrainarnas val att göra motstånd har förhindrat den snabba annektering som Ryssland avsåg. Den ryska invasionens nederlag mot det ukrainska folket skulle vara det bästa scenariot för självständighetskampen mot all sorts imperialism. En förstärkning av det ukrainska motståndet och antikrigsrörelserna i Ryssland (och Belarus) är två nödvändiga faktorer för att detta scenario ska förverkligas.

Putins invasion har givit NATO:s planer på en utvidgning en enorm skjuts framåt, och Sverige och Finland har krävt att få gå med. Vi är mot denna dynamik: vi avvisar logiken med militärblock och arbetar för en ny transeuropeisk syn på säkerhet som grundas på självbestämmande, jämlika förhållanden mellan folken, inklusive Ryssland, viktiga avtal om kärnvapenedrustning och upplösning av NATO och (den ryskledda militärpakten) CSTO.

På samma sätt avvisar vi EU:s avtal och dess ekonomiska institutioner och politik, och fördömer hur de utnyttjas för att underkasta länder i Europas utkanter nykoloniala förhållanden. Motsättningen mellan Ukrainas krav på en ”snabb och rättvis” integrering i Europa och EU-kriteriernas verklighet borde hjälpa oss att kunna resa frågan om nya avtal för relationerna i Europa som ska grundas på samarbete och inte på marknadskonkurrens och skatteteknisk och social dumpning.

Vårt mål är att bygga en rörelse underifrån för en rättvis och varaktig fred, i solidaritet med de ukrainska och ryska folkens kamp mot Putins invasion och NATO:s strategi, för en rättvis fred och för Ukrainas självbestämmande.

Vi kräver att militärbudgetarna snarast ställs om till det livsviktiga behovet av en ekosocialistisk omvandling av världen på grundval av social och miljörättvisa och mot all nykolonialism.

3. Politiska strömningar i Ukraina

Zelenskyj och hans regering är en nyliberal kraft som är knuten till delar av den ukrainska oligarkin. Hans oväntade valframgångar 2019 baserades på en kritik mot korrruption och hopp om en fredlig lösning av ett blandkrig som sedan 2014 hade lett till mer än 15.000 döda, och inom ramen för en djup kris för alla politiska partier som förknippades med ökande sociala konflikter och ökande aktiviteter inom civilsamhället.

Den ukrainska befolkningen är enad om att göra motstånd mot den ryska invasionen med alla medel. Många socialistiska och anarkistiska kämpar har anslutit sig till de lokala försvarsstyrkorna. Som internationalistiska kämpar stöder vi de kamrater som har gjort detta val.

Samtidigt organiserar sig ukrainarna för att ge stöd till krigets offer. Det har tagits folkliga initiativ för att ge logi, subventionerade bostäder och barnomsorg till flyktingar och internt tvångsflyttade människor, och att ge gratis psykisk och annan sjukvård, transporter och mycket annat. Dessa initiativ är ett experiment i nya sätt att organisera samhället som skulle kunna bryta med de senaste 20 årens nyliberala bakåtsträvande, men de står fortfarande mot en förhärskande politisk och ekonomisk regim som skyddar oligarkerna.

I krigets nuvarande skede är det de rysktalande ukrainarna som lider mest av den ryska armén. De är i massiv skala indragna i det väpnade och civila motståndet. Detta avslöjar Putins alla påståenden att "operationen" har som mål att skydda de nationella minoriteterna. Vi stöder befolkningarnas rätt till demokratiskt självbestämmande utan nationellt eller utländskt tvång.

Uppbygget av en ukrainsk nationell identitet är en dominerande politisk trend, ett historiskt progressivt motstånd mot århundraden av ryskt herravälde. Denna känsla har ofta antagit en antikommunistisk färg, också beroende på förtrycket under Sovjetperioden. Det går bara att övervinna med hjälp av en radikal demokratisk rörelse för att befästa ett fredligt Ukraina. Ett folkligt motstånd och en seger mot det ryska nationella förtrycket borde göra det möjligt att kollektivt ta till sig historikers och olika politiska strömningars motstridiga tolkningar av tidigare förtryck och brott. Men det kräver också att det efter kriget konsolideras ett Ukraina som är befriat från oligarkisk kapitalism och en socialt destruktiv politik.

Det är tydligt att det våldsamma sammanhang och de ökade nationella känslor som invasionen har orsakat gynnar en "ryskfientlig" och extremt högernationalistisk ideologi. Samtidigt skapar de rysktalande ukrainarnas och romernas massiva engagemang i landets försvar, liksom den direkta mobiliseringen av medborgarna i det väpnade och oöväpnade motståndet, möjligheter till en mer progressiv lösning av de kulturella och språkliga tvistefrågor som extremhögern har utnyttjat under de senaste åren.

Många kvinnor har anmält sig frivilligt till tjänstgöring i armén. Som de ukrainska feministerna säger, vet de vilken sorts framtid Putins regim erbjuder feministerna och hbtq-personer. Det är därför deras första val är att strida för att besegra honom.

Under förhållanden av krig och chauvinism har genusregimen en tendens att övergå till mer patriarkala former, som placerar kvinnor på omvårdnadens område och män vid fronten, och ökar sexistiska, våldsamma och reaktionära beteenden (mot kvinnor och hbtq-personer). Sedan 2014 har bördan av den sociala reproduktionen i det djupt nyliberala samhället alltmer fallit på kvinnors lott, i och med att den sociala tryggheten har avskaffats. Det är en del av bakgrunden till den massiva industri med surrogatmammor som har utvecklats i Ukraina. Sedan Ryssland invaderade har användningen av våldtäkt och sexuellt våld som krigsvapen orsakat traumatiska eftereffekter hos kvinnor, inklusive oönskade graviditeter för vilka de inte kan få lämplig vård. Vi stöder de feministiska kollektiv som arbetar för att hjälpa kvinnor med alla de komplicerade traumorna som de står inför.

Det var i detta sammanhang som den nya socialistiska icke-statliga organisationen Sotsialnyi Ruch (Sociala rörelsen) upprättades. Vi stöder deras inriktning, som innefattar en öppen kritik av de nödåtgärder och arbetsrättsliga reformer som har genomförts under kriget, och som gör det lättare att avskeda arbetare, bryta mot arbetslagarna och utnyttja ett korrupt juridiskt system och civilförvaltning som gör det möjligt för oligarker och andra kapitalister att undvika att betala löner och skatter och inte följa miljölagstiftningen. Sotsialnyi Ruch bygger ett folkligt motstånd mot inkräkaren som baseras på solidaritet med arbetarnas kamp och jämlika (feministiska, antirasistiska, antisexistiska) relationer bland människorna. De driver en viktig kampanj för att avskryva Ukrainas utlandsskuld.

Självständiga fackföreningar är också en avgörande faktor för att bygga både motståndet och ett alternativ till det borgerliga och nyliberala projektet för Ukraina.

Banden mellan dessa progressiva krafter (i synnerhet fackföreningar och feminister) och antikrigsrörelsen i Ryssland och Belarus kommer att vara avgörande för att öppna progressiva alternativ till de rådande interimperialistiska konflikterna och uppgörelserna.

4. Det politiska klimatet i Ryssland och antikrigsrörelsen

Återupprättandet av den storryska imperialismen får också politiska konsekvenser inom den ryska staten. Putin utnyttjar också sin orwellska ”speciella operation” för att kväva det ryska samhället ännu mer. Hans politik är lika aggressivt ideologisk (storryskt nationalistisk och ”antinazistisk”) som den är systematiskt förtryckande. Han vill sätta stopp för all inre opposition på lång sikt.

Utbildning och media har förändrats för att främja auktoritära, imperialistiska värderingar och tysta meningsskiljaktigheter. Oberoende fackföreningar och aktivistnätverk, hbtq- och miljöaktivister drabbas alla av ökat förtryck.

Dessa reaktionära tendenser förändrar den ryska regimen till en nyfascism där formella demokratiska procedurer gradvis dras in.

Trots detta har en del sektorer i det ryska samhället visat stort mod under sitt motstånd mot Putins krig. Under krigets första dagar samlades spontana demonstrationer i många ryska städer för att gå mot invasionen. De slogs ner hårt. Enskilda personer fortsatte att protestera och har bötfällts, fängslats och hotats på sina arbetsplatser och studieorter.

En del soldater vägrar delta i den så kallade ”speciella operationen”, och krigsvägran och brott mot disciplinen hemsöker den ryska armén. De flesta soldater som tjänstgör och dör i Ukraina kommer från Rysslands etniska minoriteter, som har färre anställningsmöjligheter och mindre möjligheter att undvika militärtjänst.

Idag spelar den lilla feministiska rörelsen en central roll för att fördöma invasionen och solidarisera sig med Ukraina, och den bidrar med samordningen av nationella initiativ.

Rörelsen bland soldaternas mödrar är också en viktig faktor som ger röst åt de som är kritiska mot Putins krig och propaganda.

Samtidigt gör sabotageaktioner som inte klart tillskrivs någon det också svårt för den ryska staten, och visar att det finns mer opposition mot kriget än vad som uttrycks offentligt.

Det har också utförts imponerande sabotage mot den ryska logistiken i Belarus. Minskregimen har omklassificerat sådant sabotage som terrorism som leder till dödsstraff. Belarusiska aktivister stöder också ryska krigsvägrare och demonstrerar mot Belarus’ samarbete eller framtida deltagande i den ryska invasionen. De oberoende fackföreningar som har lett protesterna mot kriget har förtryckts hårt, och deras möjligheter att fungera ifrågasätts.

Den socialistiska och revolutionära vänstern i Ryssland, och i synnerhet Ryska socialistiska rörelsen, har en viktig roll att spela för att bygga upp en stridbar opposition mot Putinregimen, och bygga solidaritetsband till militanter i Ukraina och över hela världen. De möter ett ökande förtryck och måste arbeta på ett halvt underjordiskt sätt.

En del socialister, feminister och andra aktivister har tvingats lämna landet men fortsätter att arbeta i landsflykt för att bygga ett radikalt alternativ i Ryssland. Vi är förpliktigade att stöda dem.

5. Våra uppgifter utanför Ukraina och Ryssland

Som radikala vänsterkrafter uttrycker och organiserar vi vårt stöd till det ukrainska väpnade och obehäpnade motståndet, samtidigt som vi förhåller oss oberoende från och kritiska mot våra regeringar och deras imperialistiska program och motiv. Vi står inte i vägen för några initiativ som hjälper till att stärka det ukrainska folkets oberoende motstånd.

Vi deltar i mobiliseringar i solidaritet med ukrainarna och mot Putins invasion, försöker komma i kontakt med ukrainska flyktingar och människor som är upprörda över aggressionen, och tar med oss våra paroller och tankar mot alla imperialism, och för socialism och självbestämmande.

Vi stöder och bygger initiativ underifrån som ger materiell humanitär hjälp till Ukraina.

Vi fördömer den politik som syftar till att utnyttja kriget i Ukraina för att främja västimperialismens intressen. Vi går mot alla villkor som västregeringar tvingar igenom för att göra profiter och underordna Ukraina under sin ekonomiska och militära inflytelsesfär.

Vi är mot de ökade militärutgifterna, som är en del av den agenda för ökad militarism som föregick Putins invasion. Vi är motståndare till både NATO och CSTO och för deras upplösning, för att alla länder ska lämna dessa allianser och vi är bestämt mot att de ska utvidgas.

Vi uttrycker och organiserar vår solidaritet med flyktingar från Ukraina, kräver ett stopp för all diskriminering och en politik av öppna gränser för migranter och flyktingar av alla ursprung. Ukrainarnas påtvingade landsflykt har mötts av en hel del folklig, självorganiserad solidaritet i grannländerna, i synnerhet Polen. EU:s nuvarande behandling av de ukrainska flyktingarna måste antas som standardförfarande för alla nya asylsökande.

Vi stöder direkta aktioner mot de ryska oligarkerna. De skyddas av det globala finanssystemets, bankhemlighetens och den institutionaliserade kapital- och skatteflyktens ogenomtränglighet och orättvisor, som alla oligarker, även de ukrainska, drar nytta av. Vi stöder inte långsiktiga sanktioner vars mål är att "förblöda" eller "försvaga" Ryssland, och som leder till ökad fattigdom bland den ryska befolkningen.

Vi kämpar mot all russofobi som blandar ihop det ryska folket eller kulturen med regeringens handlingar.

Vi pekar på att det finns en motsättning mellan västregeringarnas stöd till Ukrainas kamp och att de är delaktiga i Turkiets förtryck av det kurdiska folket och Israels förtryck av det palestinska folket och alla andra förtryckta nationer över hela världen.

6. Våra viktigaste paroller och krav

- För den ryska invasionens nederlag. Ryska trupper ut ur Ukraina.
- Stöd det ukrainska motståndet, i alla dess former.
- För omedelbar avskrivning av Ukrainas skuld.
- Ner med Putin! Stöd den ryska antikrigsrörelsen. Solidaritet och flyktingstatus för alla krigsvägrare från den ryska armén.
- Mot NATO:s och den Rysslandsledda CSTO:s utvidgning och interventioner. Mot alla imperialistiska block.
- Solidaritet med ukrainska flyktingar av alla ursprung, och ge den praktiska kort- och långsiktiga hjälp som krävs, och ta då hänsyn till att den överväldigande majoriteten är kvinnor och barn.
- För en övergång till förnybar energi för att göra slut på olje- och gasberoende och -utpressning.

Omställning av militärbudgetarna till investeringar under folklig kontroll för att snabbt komma bort från ekonomiernas kolberoende.

- För ett socialistiskt Europa fritt från militära block och nykolonialism. För ett ekosocialistiskt revolutionärt alternativ till den kapitalistiska utsugningen som hotar livet på vår planet.

Resolution från spanska Anticapitalistas

Ned med imperialismen, låt oss bekämpa krig och kapitalistisk återmilitarisering

Antaget 31 maj 2022

Original: [Abajo los imperialismos, combatamos las guerras y la remilitarización capitalista](#).

Översättning (från spanska): Alex Fuentes och Björn Erik Rosin.

Putinregimens oacceptabla invasion av Ukraina har fört tillbaka kriget till Europa och har släppt lös en rad aktuella trender inom kapitalismen. Denna resolution syftar till att ge oss ett grundläggande ramverk för analys och handling och så kortfattat som möjligt samla de olika ståndpunkter som kommit till uttryck i debatten i vår organisation.

1. Putinregimens invasion av Ukraina är en imperialistisk invasion, där en regional makt uppbyggd kring en oligarkisk, reaktionär nationalistisk och ultrakonservativ regim försöker upprätthålla sin inflytelsesfär genom krig. Med hårt maktspråk tar den kontrollen över likasinnade regeringar. Vi ställer oss otvetydigt emot denna invasion och i solidaritet med det ukrainska folket.
2. Det finns åtminstone tre faktorer i detta krig, som skär in i varandra och bildar en komplex och svåröverskådlig helhet. Först Putinregimens imperialistiska invasion. Sedan ett inbördeskrig som varat i åtta år i en del av Ukraina, skapat av en ukrainsk bourgeoisie som står för ett etniskt-nationalistiskt projekt utan vilja till mångfald och som ytterligare provocerats av rysk intervention. Båda är medskyldiga till att Minskavtalen misslyckats. Och slutligen en inom-imperialistisk konflikt mellan två block. Med EU som underordnad partner försöker USA förvandla det ukrainska folkets legitima rätt att göra motstånd till ett "proxy-krig", krig via ombud, i syfte att försvaga Ryssland. Samtidigt riktar man också in sig på Kina för att stärka sin hegemoniska roll i den globala kapitalismen. Vapenleveranser och sanktioner mot Ryssland är inte tecken på solidaritet med det ukrainska folket, utan är en del av denna strategi.
3. Det är uppenbart att Putinregimen inte har uppnått sina omedelbara mål i detta krig: Ukraina har motstått invasionen, delvis som en följd av västmakternas militära och ekonomiska stöd, men också i grunden genom folkmajoritetens kampvilja. Kriget avstannar, blir kroniskt och har tecken på att förlängas: ingen av sidorna verkar kapabla att hitta en väg ut ur konflikten.
4. Vår ståndpunkt i denna konflikt bygger på tre grundläggande socialistiska principer: klass-oberoende i förhållande till kapitalistiska regeringar, internationell solidaritet och folkens självbestämmanderätt. I denna bemärkelse bevitnar vi med oro effekterna av kriget både i Ukraina och i Ryssland, och vi varnar för att förlängningen av kriget förstärker de mest reaktionära tendenserna på detta område, samt faran för kärnvapeneskalering och territoriell utvidgning av konflikten. Putins regering har kraftigt förtryckt antikrigsgrupperna i Ryssland och främjar en förvärrad reaktionär och nytsaristisk nationalism, som försöker ena landet kring sin oligarkiska klick för att få befolkningen att sluta upp bakom kriget. Zelenskyjs regering förbjuder oppositionen och uppmuntrar den ukrainska borgarklassens band med USA samtidigt som den driver en politik av en ukrainsk nationalism där andra folkgrupper och minoriteter förtrycks. I båda länderna har extremhögern normaliserats och utnyttjar krigets dynamik för att stärka sig.

5. Det råder ingen tvekan om att båda regimerna är motståndare till arbetarklassen, kvinnor, sexuella olikheter och varje socialistiskt projekt. En internationalistisk frihetsrörelse måste kämpa för en lösning som återskapar en ny horisont av mellanfolkliga relationer, där solidaritet och vänskapliga relationer mellan de ryska och ukrainska folken står i centrum, som sätter stopp för det hårda ryska förtrycket av Ukraina och USA:s och Natos intervention i regionen.

6. Vi är således medvetna om att det finns en rad motstridiga problem. Att erkänna det ukrainska folkets rätt att motstå invasionen får inte under några omständigheter bli till ett stöd för den ukrainska ledningens ensidiga etno-nationalistiska projekt, till att man ignorerar Zelenskyj-regeringens band med USA eller blunda för extremhögerens framväxt. Samma gäller Ryssland: att motsätta sig Natos expansionism innebär också att man förkastar Putins högerextrema regim och dess anspråk på att återuppbygga sin inflytandezone kring en imperialistisk ordning, som medverkar till att krossa revolutioner i Syrien och arbetarrevolter i Kazakstan, samtidigt som man driver igenom en politik på hemmaplan som är arbetarfientlig, anti-HBTQ och anti-feministiska rörelser. Därmed är det en grundläggande uppgift för internationell socialism att stärka vänstergrupperna i Ukraina och Ryssland. Det är bästa sättet att förhindra en ännu mer reaktionär kurs och skapa hopp för framtiden. Vår blygsamma men nödvändiga solidaritetskampanj har gett bidrag till båda.

7. Vi är emellertid också medvetna om det nuvarande styrkeförhållandet och vi föreslår en kampplan baserad på en folklig mobilisering i global skala för att stoppa ett katastrofalt krig på basis av följande krav:

- Omedelbart tillbakadragande av ryska trupper från Ukraina.
- Säkerställa det ukrainska folkets rätt till självbestämmande genom att försvara dess neutralitet och alliansfrihet gentemot alla imperialismen.
- Självbestämmanderätt för Donbas under övervakning av alliansfria länder i konflikten.
- Avskrivning av Ukrainas utlandsskuld.
- Demilitarisering och kärnvapenavveckling vid gränser. Stopp för vapensändningar från imperialistiska länder.

8. Detta krig har visat allt det rasistiska och koloniala hyckleriet hos den västerländska kapitalismen. EU välkomnar ukrainska flyktingar samtidigt som EU stänger sina gränser för människor från andra länder. USA och EU beväpnar Ukraina, men vägrar stödja det sahariska eller palestinska motståndet. Vi solidariserar oss fullt ut med de människor som har tvingats fly till följd av detta krig och vi utsträcker vår solidaritet till alla folk som lider av krig och förtryck och kräver att den spanska regeringen för en konsekvent politik.

9. Kriget kommer att få brutala effekter i global skala. Å ena sidan kommer de imperialistiska makterna att försöka skapa en ny världsordning genom denna konflikt. USA har underordnat Europa sin politik och försöker underkiva det ekonomiskt genom kolväten [olja och gas] och exporterar på så sätt sin inflationsprocess. Å andra sidan ser vi en oroande upptrappning av militariseringen, genom att Nato fortsätter sin expansion (till exempel i Sverige och Finland), i en drastisk ökning av militära utgifter och i en accelererad utveckling av ”destruktiva krafter” som hotar livet på planeten och därmed fördjupar krisens ekologiska dimension. Det kommer också att skapa en kris med basförsörjning i stora delar av världen som i synnerhet kommer att drabba de fattigaste länderna.

10. Det är en central politisk fråga att under denna period kämpa mot denna återmilitarisering av Europa, mot den dränering av sociala resurser som detta medför och mot våra regeringars nyimperialistiska och rasistiska politik. Som sista slutsats: När de imperialistiska blocken rustar sig för krig, måste arbetarklassen rusta sig för kampen mot den härskande klassen. Vi måste tålmodigt övertyga arbetarklassen om att det är nödvändigt att kämpa mot militarismen eftersom den i denna kristid kommer att via inflation komma att leda till kraftiga försämringar, av levnadsvillkoren för breda samhällssektorer. Vår uppgift är att försöka koppla ihop båda frågorna, bygga en bredast

möjlig rörelse mot militarismen och kriget.

11. Den spanska koalitionsregeringen har utan att tveka övertagit Natos återmilitariserande agenda och har aviserat kraftiga öknningar av de militära utgifterna. Både PSOE (socialdemokrater) och alla de som för närvarande utgör Unidas Podemos har i praktiken antagit denna agenda, som syftar till att stärka den spanska statens band med NATO-blocket. Det har inte bara återspeglats i reaktionerna på kriget i Ukraina, utan även i den skamliga politik som förs med avseende på Sahara eller **stödet** till utvidgningen av Atlantpakten. Ökningen av de militära utgifterna och underordnandet under imperialistisk politik går hand i hand och trots den gröna och sociala retoriken antar och stöder de flesta av de parlamentariska vänsterpartierna (UP, Bildu, Mas País, ERC) denna politik och stöder budgetar, ingår i regeringen eller, i andra fall, stödjer den. Att motsätta sig den imperialistiska återmilitariseringen av den spanska staten innebär att gå emot den upprustningspolitik regeringen bedriver, som dränerar offentliga resurser, är helt strider mot all ekologisk politik och som förbereder sig inför konflikten mellan blocken i global skala. Det innebär att vänsterpartierna i praktiken måste bryta med denna politik, och i stället bygga en oberoende hållning och rörelse mot krig och den politik som stödet till kriget leder till.

Lästips

[Nej till Putins invasion av Ukraina! Stöd det ukrainska motståndet!](#) (Uttalande från Fjärde internationalens (FI) byrå, 1 mars 2022)

[Gilbert Achcar: Om kriget i Ukraina](#) (februari och mars)

[Gilbert Achcar: Kriget i Ukraina öppnar en guldgruva för vapenindustrin](#) (april)

[Mark Johnson och Pierre Rousset: Teser om freds rörelsen och solidariteten med Ukraina](#) (25 mars)

[Catherine Samary: Kommentarer till det "Feministiska manifestet mot kriget"](#) (25 mars)

[David Ost: Ingen vänsteruppfattning kan rättfärdiga Putins attack på Ukraina](#) (2 april)

[Tom Harris: Rapport från Internationell solidaritetskonferens med Ukraina](#) (14 maj)